

# αφιέρωμα

48 και σήμερα αποτελούν «ο»», θα έρθει ο νομικός Ράγια, ιδρυτής Palastenyat – είναι μεταξύ πρόβλημα οξυ Πατριολύμων και τους πιστούς (πρίνους). Πρίγμα



που βαθιάει εξαπίας της «αγαστίς συνεργασίας» με το σιωνιστικό ρατσιστικό κράτος και τους παράνομους εποίκους. Η ακίννητη περιουσία του Ελληνορθόδοξου Πατριαρχείου των Ιεροσολύμων είναι τεράστιας έκτασης και ανυπολόγιστης



αξίας – είναι χαρακτηριστικό ότι σ' αυτό ανήκει ακόμη και η γη όπου βρίσκεται το κτίριο της Κνεσέτ (της Ισραηλινής Βουλής), το πρωθυπουργικό μέγαρο και το Μουσείο του Ισραήλ! Ο Τζεχάντ Αμπού Ραγιά θα μιλήσει στο Resistance Festival και γι' αυτή την όχι πολύ γνωστή πτυχή του Παλαιστινιακού αγώνα...

έρουν έναν συμβολισμό σιωνισμού, απαρτχάιντ. Οι διαδηλώσεις που δρόμους της Αθήνας σαλονίκης αντήχησαν πίσω απ' τους τοίχους στην Παλαιστίνη, και άθαρα ότι η καρδιά του λάδας είναι δοσμένη σε η, ενώ η θέση της σημε- ησής σας είναι δοσμένη εση πολύ διαφορετική. ότι έχουμε σήμερα ένα ινό και σημαντικό: να ουμε και να αγωνιστούμε επιβολή συμφωνιών προς αιρειών φυσικού αερίου, ουν να εκμεταλλευτούν ατήσουν τους πόρους και όν μας. Το Ισραήλ θέλει ους φυσικούς πόρους του υριαρχίας και ηγεμονίας την περιοχή. Κυριαρχίας

και ηγεμονίας που θα επιβάλλονται μέσω της «ειδικής σχέσης» του με τις ΗΠΑ και θα υποστηρίζονται από μια απειλητική στρατιωτική ισχύ. Επιδιώκει να συνταχθεί με μεγάλες ευρωπαϊκές και διεθνείς εταιρείες, όχι μόνο για να κατασχεσει τον πλούτο του παλαιστινιακού λαού, αλλά και για να εκμεταλλευθεί τους πόρους του ελληνικού λαού – όχι φυσικά για να χρηματοδοτηθούν οι ανάγκες της Ελλάδας, μα για να φουσκώνουν οι τσέπες των καπιταλιστών εκμεταλλευτών. Σήμερα ο λαός μας μπαίνει στα 100 χρόνια αγώνα ενάντια στον σιωνισμό και τον ιμπεριαλισμό. Από το 1917, ο λαός μας αντιπαρατίθεται στην αποικιοποίηση, την κατοχή εδαφών από εποίκους, το απαρτχάιντ και τα αντιδραστικά καθεστάτα. Σταδιακά έχουμε συσσωρεύσει μια ιστορική εμπειρία τέτοια που θα διασφαλίσει τη συνέχιση αυτού του αγώνα

μέχρι την πλήρη και αναπόδραστη νίκη μας – την απελευθέρωση όλης της Παλαιστίνης, απ' τον ποταμό ίσαμε τη θάλασσα... Τέλος, εκφράζουμε την εκτίμησή μας για τη θερμή αγκαλιά που έχει ανοίξει ο λαός της Ελλάδας για τους πρόσφυγες και τους εκτοπισμένους λαούς, παρά τις σκληρές οικονομικές συνθήκες που δημιουργούνται από τις πολιτικές της Ε.Ε. και των διεθνών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων – πολιτικές που αποσκοπούν να καταβροχθίσουν τον πλούτο του ελληνικού λαού. Οι λαοί μας στέκουν μαζί, ως θύματα της ιμπεριαλιστικής επιθετικότητας και επίθεσης. Και μαζί γυρεύουν όχι μονάχα την επιβίωση, αλλά και την ελευθερία, την αντίσταση και την αποτίναξη των ξένων ζυγών.

Φυλακές Ραμόν, 24 Σεπτεμβρίου 2017  
Αχμάντ Σααντάτ

## Θέως το ισπανικό καπιταλιστικό σχέδιο

### ΣΚΩΝ

ελευ- κή, η και η ουμε ε για α στο Τα τε- μ να ή, και κεται νακλά ολικά με στα τήσα- γικές ώσης, ες που ά και βάση κασία

ξαρτησία δίχως να έχουμε ανάγκη συμπόρευσης με συντηρητικότερους, αστικούς εθνικιστικούς σχηματισμούς. Το μοναδικό δυνατό μοντέλο είναι μια πορεία προς την Ανεξαρτησία που θα καθοδηγείται από το λαϊκό κίνημα. Και το προετοιμάζουμε. Το σπουδαστικό κίνημα όχι μόνο απαντά στην απόπειρα εμπορευματοποίησης της εκπαίδευσης, αλλά ταυτόχρονα κάνει μεγάλα βήματα για την οικοδόμηση του βασικού εθνικού σχολείου που θα βασιζέται σε μια παιδεία φτιαγμένη από και για το λαό. Το φεμινιστικό κίνημα θέτει τις βάσεις για μια κοινωνία ισότητας. Το νεολαιίστικο κίνημα είναι οργανωμένο σε όλα τα χωριά και τις γειτονιές, προωθώντας αγώνες αντι-εξουσίας κόντρα στο κεφάλαιο. Η πλειοψηφία των βασικών συνδικάτων υποστηρίζει την Ανεξαρτησία με προοδευτικό κοινωνικό περιεχόμενο. Η διεθνιστική πάλι χρωματίζει μέρα με τη μέρα τα λαϊκά και κοινωνικά κινήματά μας. Και η ανάγκη για μια συμμετοχική και πρωταγωνιστική δημοκρατία πυρπολεί την πολιτική σφαίρα.

### Γιατί συμμετέχουμε στο Resistance Festival

Δεν είναι η πρώτη φορά που συμμετέχουμε

στο Resistance Festival και δεν θα είναι η τελευταία, επειδή θεωρούμε αυτή τη διεθ- στική συνάντηση ζωτικής σημασίας για τους λαούς που αγωνίζονται ενάντια σε κάθε μορφής καταπίεση. Ανταλλάσσουμε πολιτικές εμπει- ρίες, ενισχύουμε αμοιβαία τους αγώνες μας, μαθαίνουμε από τις επιτυχίες και τα λάθη, και εφαρμόζουμε την αλληλεγγύη που όλοι έχουμε ανάγκη. Με δυο λόγια, βρισκόμαστε εδώ επει- δή θέλουμε να είμαστε έμπρακτα διεθμιστές. Και για έναν ακόμη λόγο: Επειδή ιεραρχούμε ως πρωταρχικής σημασίας τον αγώνα ενάντια στην Ε.Ε., και άρα θέλουμε να δυναμώσουμε τις συναγωνιστικές σχέσεις μεταξύ των λαών μας και να συνδέσουμε πιο αποτελεσματικά τους αγώνες που δίνουμε στις χώρες μας. Μ' αυτήν την έννοια, οι αγώνες του ελληνικού λαού διδάσκουν πολλά, θετικά και αρνητικά, σε όσους θέλουμε να απαλλαγούμε από το βραχνά αυτής της Ευρώπης. Επαναβεβαιώνουμε τη δίχως όρους υποστήριξή μας στον ελληνικό λαό, στον αγώνα για εθνική και λαϊκή κυριαρχία.

\* Εκπρόσωπος της Βασικκής οργάνωσης διεθμιστικής αλληλεγγύης Askapena στο Resistance Festival.

## Ποιοι κερδίζουν από την πολιτική του προέδρου Μάκρι;

Όχι η διαρκώς φτωχοποιούμενη πλειοψηφία του λαού της Αργεντινής...

■ ΤΟΥ Ερνέστο Χουάν\*

Από τη στιγμή που ανέλαβε τα καθήκοντά της, η κυβέρνηση του δεξιού προέδρου της Αργεντινής Μαουρίσιο Μάκρι επέβαλε μέτρα που επιδεινώνουν κι άλλο τα βάσανα του λαού μας: υποτίμηση του εθνικού νομίσματος, απολύσεις, αύξηση των τιμολογίων των βασικών υπηρεσιών κ.λπ. Από την πρώτη στιγμή, ο λαός όρθωσε το ανάστημά του ενάντια σε αυτήν την πολιτική «των πλούσιων για τους πλούσιους». Με πολύμορφους αγώνες, καταφέραμε να ακυρώσουμε ή να παγώσουμε μια σειρά τέτοιων αντιλαϊκών μέτρων. Αυτοί που κερδίζουν από την πολιτική του Μάκρι είναι μια χούφτα μεγαλοεπιχειρηματιών και μεγαλο-

κάθε άνεργο) ήταν ένας πολιτικός και κοινωνικός θρίαμβος, αποτέλεσμα σκληρών αγώνων και μιας ορθής εφαρμογής της ενιαιομετωπικής πολιτικής.

Η αχίλλειος πτέρνα της κυβέρνησης Τα αποτελέσματα του πρώτου γύρου των εκλογών, που πραγματοποιήθηκε στις 13 Αυγούστου, παρείχαν μια σχετική ενίσχυση στον Μάκρι. Το κυβερνητικό στρατόπεδο εδραιώθηκε στην περιφέρεια του Μπουένος Άιρες, επικράτησε άνετα στις 4 επαρχίες που κυβερνά, και ενισχύθηκε σε 6 ακόμη επαρχίες. Δηλαδή, ενώ πριν ήταν περιορισμένο κυρίως στην περιοχή της πρωτεύουσας, τώρα απέκτησε εθνική

διάσταση – παρόλο που το 65% των Αργεντινών δεν το ψήφισαν, εξ ου και η εκτίμηση ότι είχε σχετική μόνο επιτυχία. Πάντως ο Μάκρι θα την εκμεταλλευθεί ώστε να επιβάλει σε όλο τους το βάθος τις «μεταρρυθμίσεις» που επιδιώκει.

Την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση Μάκρι έχει μια αχίλλειο πτέρνα: πλατιές μάζες εργαζομένων, αγροτών, ιθαγενών, γυναικών, νέων κ.ά. Βγαίνουν και πάλι στους δρόμους ενάντια στη λιτότητα, το ξεπούλημα και την καταστολή. Η κυβέρνηση



γιαοκτημόνων, συνδεδεμένων με το ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο, στο οποίο ανοίγουν διάπλατα τις πόρτες. Επίσης ένας όχι μικρός τομέας επωφελεΐται από τα «ψίχουλα» της συγκεντροποίησης και αποεθνοποίησης της γης και των εξαγωγών: οι επιχειρήσεις συναρμολόγησης προϊόντων προς εξαγωγή (που πλέον αντικαθιστούν τις καθετοποιημένες βιομηχανίες), η χρηματοπιστωτική σπέκουλα και οι τράπεζες που παχαίνουν με κρατικό χρήμα, τα μονοπώλια στον τομέα των υπηρεσιών κ.ο.κ. Ο Μάκρι κρατά σε ισχύ τις παλιότερες συμφωνίες με τους κινέζους και ρώσους ιμπεριαλιστές, και την ίδια στιγμή προσπαθεί να ενισχύσει τις σχέσεις με τις ΗΠΑ, τη Βρετανία και την Ε.Ε. Διακηρύττει ότι «η Αργεντινή επιστρέφει στον κόσμο» και πρόσφατα προσκάλεσε τα στρατεύματα των γιάνκηδων να πραγματοποιήσουν στρατιωτικές ασκήσεις στην Παταγονία.

Τη νύφη πληρώνει η μεγάλη πλειοψηφία του λαού: το 35% του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Αυτό το ποσοστό ήδη ήταν υψηλό, αλλά τα πράγματα χειροτέρεψαν κι άλλο με τον Μάκρι: επί προεδρίας της Κριστίνα Κίρχνερ υπήρχαν ήδη 11 εκατομμύρια φτωχοί, τώρα υπολογίζεται ότι αυξήθηκαν σε 13,5 εκατομμύρια. Γι' αυτό τόσο το Επαναστατικό Κομμουνιστικό Κόμμα (PCR) όσο και το μαχητικό συνδικαλιστικό ρεύμα CCC έχουν θέσει ως κεντρικό ζήτημα τον αγώνα ενάντια στην πείνα. Μ' αυτήν την έννοια, η υιοθέτηση του Νόμου Κοινωνικής Ανάγκης (που ορίζει επίδομα ύψους 200 δολαρίων ΗΠΑ για

απαντά με ακόμη μεγαλύτερη καταστολή, ένα παράδειγμα της οποίας είναι η πρόσφατη «εξαφάνιση» του Σαντιάγο Μαλντονάδο – ενός νέου ανθρώπου που πήγε να συμπαρασταθεί στους αγώνες των ιθαγενών Μαπούτσε και «εξαφανίστηκε» πριν δύο μήνες. Άλλο παράδειγμα είναι η απόπειρα δολοφονίας της συντρόφισσας Τζούλια Ροζάλες, ηγετικού στελέχους του PCR και του CCC. Πιστεύουμε ότι είχαν μεγάλη σημασία οι πρόσφατες κινητοποιήσεις εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων τόσο για την υπόθεση Μαλντονάδο όσο και ενάντια στην απόπειρα του Μάκρι να αποφυλακίσει ορισμένους δολοφόνους και βασανιστές της εποχής της δικτατορίας – κινητοποιήσεις που εξανάγκασαν την κυβέρνηση να εγκαταλείψει αυτά τα σχέδια.

Ο λαός βρίσκεται λοιπόν στους δρόμους, με τη δική του ατζέντα, ενάντια σε αυτήν την κυβέρνηση λιτότητας, ξεπουλήματος και καταστολής. Ο κοινωνικός αγώνας και η πολιτική μάχη, περιλαμβανομένης της προεκλογικής καμπάνιας, συγκεντρώνουν δυνάμεις για τη συγκρότηση ενός λαϊκού και εθνικού μετώπου – το οποίο αποτελεί εκ των ουκ άνευ προϋπόθεση για να πτηθεί η κυβέρνηση του Μάκρι και να ανοίξει ο δρόμος προς μια λαϊκή εξουσία που θα ξετινάξει την ολιγαρχία και την εξάρτηση, δηλαδή τις αιτίες της κοινωνικής κρίσης και της εθνικής υποταγής.

\* Μέλος της αντιπροσωπείας του Επαναστατικού Κ.Κ. Αργεντινής (PCR) στο Resistance Festival.